

Paraules de benvinguda al Claustre universitari a càrrec del Rector Avel·lí Blasco

La cultura catalana a Mallorca neix amb un visionari, el mestre, savi, patró i mascaró de proa del vaixell universitari: Ramon Llull. I al llarg dels segles aquestes illes Balears han donat un planter de dones i homes savis que ens han deixat unes obres que formen el nostre patrimoni més permanent: el patrimoni de la intel·ligència, de la humanitat i de la civilització sobre el qual les dones i els homes d'avui intentam construir la casa fràgil i útil, necessària i difícil de la cultura.

La Universitat de les Illes Balears vol ser el terrer on la matèria grisa de nombrosos individus conrea la invenció disciplinada, la recerca profunda, l'ensenyament fèrtil i la construcció civilitzadora d'un univers de coneixements. És en aquest espai de treball, d'estudi, de transmissió de sabers, i d'esforç intel·lectual creatiu on t'acollim, Miquel Barceló, com un dels nostres.

I la Universitat de les Illes Balears t'investeix avui doctor honoris causa per un conjunt de motius que tenen una intersecció única: Miquel, ets un creador de matèria infinita de vida. Els teus quadres, les teves escultures, els teus dibuixos, el teu univers plàstic que escenifica a la perfecció el retaule de la capella del Santíssim de la Seu de Mallorca, és una fàbrica incessant d'idees, un reservori de sensacions, una inacabable invenció d'imatges que ens permeten saber més, sentir més, veure més, viure més. La cultura universitària, des del seu bressol -el llunyà segle XI-, sempre ha jugat fort, s'ho ha jugat tot en la persona de l'humà creador que té les arrels fondes i complexes en la cultura pròpia i les branques en els cels del món. Tu, Miquel, podries tenir com a signe l'arbre lul·lià que beu de la fondària de la terra de ca teva i s'arbora en els aires del planeta. Miquel Barceló, la teva trajectòria, que comença quan eres adolescent i pintaves murals al teu institut de Felanitx i té com a fita d'ara mateix el retaule de la multiplicació dels pans i dels peixos de la Seu, és la d'un artista que ens mostra i ens demostra com amb les coses i els signes que formen el teu món personal (els teus llibres i les teves històries, els teus peixos i les teves fruites, els teus gusts i els teus dolors, totes les teves cèl·lules sensibles), amb tot això tan íntim i tan nostrat, ha construït un llenguatge universal que no necessita traduccions: l'artista com a científic vertader de l'invisible.

I la teva obra, que té l'experiència del coneixement i de la recerca com a acte essencial en el treball de pintor, ha traspassat mars i continents, i s'ha fet internacional, mundial. La teva obra ja ha estat reconeguda com un patrimoni fondo de la humanitat, com un valor únic, pels estudiosos de l'art, els curadors, els museus i institucions ben diverses. Per tot això, la UIB, a través del Departament de Ciències Històriques i Teoria de les Arts, ha volgut amb aquest honor reconèixer la vàlua de la teva creació artística, de la qual la capella del Santíssim és el darrer regal que ens has donat. I també, el teu mestratge demostrat en anys de recerca, exploració i descobriment, en la teva lluita pel patrimoni mediambiental, que començà els llunyans setanta i no s'ha aturat mai, i també pel patrimoni cultural, en el combat per la llengua i la literatura catalanes.

Miquel Barceló, gràcies per haver acceptat aquesta invitació i benvingut a la nostra comunitat universitària.

Avel·lí Blasco